

[Johs. Clausen.]

duktion af selve Eksportmængden bragte en betydelig Reduktion i de Penge, vi fik hjem: i Stedet for 502 Mill. Kr. i 1929 fik vi kun 276 Mill. Kr. i 1933.

Med den enorme Kapital, som er bundet i Smørproduktionen, vil enhver, uden at behøve at anstille noget Regnestykke, kunne forstaa, at et saadant Fald i Eksportindtægten maa virke katastrofalt for Landbrugserhvervet, og jeg tør sige, at med den Indsats af Arbejde og Kapital, som denne Produktionsgren kræver, kan Landbruget som Helhed ikke blive rentabelt, naar Smørproduktionen er tabgivende.

Man har i det andet høje Ting i Fjor været inde paa Tanken om en betydelig Reduktion af Besætningerne, man har talt om indtil 20 pCt. Reduktion. Jeg skal ikke bestride, at en Reduktion af Kvægbesætningerne under de nuværende Forhold er nødvendig og vil være økonomisk rigtig; men en saa stor Formindskelse af vore Kvægbesætninger som med 20 pCt. vil med Landbrugets nuværende Struktur kræve en fuldstændig Omlægning af Landbrugsbedriften, fordi det i saa Fald vil blive uhyre vanskeligt for ikke at sige umuligt at faa omsat de Grovfoderenheder, som Bedrifterne nu engang er indstillet paa. Det vilde tillige føre bort fra den intensive og hen til en ekstensiv Drift og dermed yderligere reducere Beskæftigelsesmulighederne inden for Landbrugserhvervet. Derfor tror jeg, at det er en Vej, vi ikke skal gaa i alt for rask et Tempo. Denne vor største Eksportartikel har som nævnt betydet uhyre meget for Landbruget og været af afgørende Betydning for Landets samlede Omsætning. Hvis vi tager en betydelig Reduktion paa dette Omraade, vil det mærkes i alle Erhverv i vort Land, og i en Situation, som er kritisk for Landbrugserhvervet, tror jeg, det vil være i hele Nationens Interesse, at man ikke sætter alt for meget paa Spil paa dette Omraade.

Der er næppe for meget Smør i Verden. Hvis man ser paa de Priser, der rundt omkring i de europæiske Lande betales for Smør, saa er de enormt høje, hvilket gælder saavel reelt som ganske særlig set i Forhold til Prisen paa det danske Smør; det er ikke det, der er i Vejen. Det er Toldmurene, Kontingenteringspolitikken ude i Verden, som hindrer Fordelingen og Udnyttelsen af de Muligheder, der er for at faa afsat, man kan vel sige, det bedste Smør i Verden paa en tilfredsstillende Maade. Denne Politik rammer særlig haardt et Land som Danmark, fordi det, saa vidt jeg ved, er det

Land i hele Verden, der har den forholdsvis største Eksport af Smør. Men den er en Kendsgerning; vi maa for at komme ind paa det engelske Marked betale en Toldafgift af nogle og tredive Øre pr. Kilogram, en Afgift, som, hvis man regner den sammen for de sidste 3 Aar, har betydet en Reduktion af Landbrugets Indtægt paa 125 Mill. Kr. Vi er paa disse Omraader bundet ved Overenskomster og Aftaler, men de nævnte Forhold maa alligevel tages i Betragtning, naar vi skal lovgive om Smørret. Vor Smørpris reduceres med 35 Øre pr. kg, inden Varen naar Markedet i England, og derved lider Landbruget altsaa et Tab paa nogle og tredive Øre pr. kg, hvilket vist endda er moderat regnet. Hvis vi havde fri Valutaomsætning med England og ikke skulde betale den nuværende Toldafgift, vilde disse to Ting betyde en forøget Indtægt af ca. 100 Kr. paa en jævnt god Ko med normal Ydelse. Men, som jeg sagde før, Overenskomsten med England maa vi bøje os for.

Jeg vilde finde det ganske urimeligt, om den bedre stillede Del af Befolkningen her i Landet skulde nyde Fordel af en for Mejeribrugets yderst farlig Krisetilstand, ved at det skulde være muligt for den at købe Smørret, ikke til den normale Verdensmarkedspris, men 34 Øre billigere pr. kg. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som man ikke i denne Forbindelse behøver at diskutere, thi det Synspunkt ligger jo til Grund for den nuværende Lov og er heller ikke fraveget i det foreliggende Lovforslag, som bibeholder Afgiften paa 35 Øre. Men jeg mener, at yderligere Foranstaltninger til Opretholdelse af vor Smørproduktion er paakrævet, og jeg haaber, at der kan indføres Forbedringer i Lovforslaget, naar det kommer til Behandling i et Udvalg.

Med Hensyn til vor Smørekseport hører man ofte den Betragtning gjort gældende, at vi intet magter i økonomisk Henseende. Vi forbruger kun $\frac{1}{6}$ af vor samlede Smørproduktion, de $\frac{5}{6}$ eksporterer vi, og under Henvisning til dette Forhold siger man fra mange Sider, at det er taabeligt at tro, at man kan hæve Prisen paa Smør, hvilket til en vis Grad ogsaa er rigtig. Jeg vil dog i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at selv om Forholdene ikke er gode i Øjeblikket, havde de været ganske fortvivlede, hvis ikke Kronesænkningen havde fundet Sted, Forandringen fra Sterling i Pari til Sterling i 22 $\frac{1}{2}$. Det behøver ikke nærmere at begrundes, thi enhver ved, at saa havde Forholdene været helt forfærdelige. Krone-sænkningen betød en virkelig Værdiforø-